

מ"ת 16955/02/16 - מוחמד אלאעסם נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 16955-02-16 מדינת ישראל נ' אלאעסם
תיק חיצוני: 25488/2016

בפני המבקש נגד המשיבה
כבוד השופט נסר אבו טהה
מוחמד אלאעסם ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור
מדינת ישראל - פמ"ד פלילי
ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר בא-כוח המבקש להורות על ביטול מעצר הבית בו נתון המבקש, לחילופין, להתיר את יציאתו לצרכי עבודה בליווי ובפיקוח המלא והמתמיד של דודו, שוטר לשעבר - מוחמד אלאעסם (להלן: "המעסיק").

נימוקי הבקשה

א. בחודש מרץ 2016, שוחרר המבקש בתנאי ערובה, הכוללים מעצר בית מלא בכתובת סבו ביישוב תל-שבע, בפיקוח הסבא, האבא ודודו ריאד, לצד הפקדה כספית בסך ₪ 30,000 וערבויות צד ג' בסך ₪ 50,000, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון (להלן: "תנאי השחרור בערובה").

ב. נטען, כי המבקש שמר על תנאי השחרור בערובה ללא הפרה כלשהי. עוד נטען, כי מדובר במבקש צעיר, נעדר עבר פלילי. עוד נטען, כי בית המשפט קבע במסגרת הליך המעצר, כי עוצמת הראיות נמוכה ביחס לחלק מהעבירות.

ג. נטען, כי יציאתו של המבקש לעבודה תהיה בליווי מלא ומתמיד של דודו, פנסינר של משטרת ישראל, שכיום עוסק בגידולים חקלאיים, בין השעות 06:00-20:00. נטען, כי מדובר בשוטר לשעבר, שמבין את אחריותו כערב וכמפקח עבור המבקש.

ד. עוד עמד בא-כוח המבקש על התמשכות ההליכים בתיק העיקרי, שכן כתב האישום הוגש בחודש פברואר 2016 וטרם התקיים מענה בהליך העיקרי. מה גם, תלויה ועומדת עתירה לגילוי ראייה חסויה בבית המשפט העליון שטרם נדונה.

2. בא-כוח המשיבה מנגד, עתר לדחות את הבקשה לביטול מעצר הבית המלא בו נתון המבקש. נטען, כי מיוחסות למבקש עבירות חמורות. עוד נטען, כי ככל שתבקש יציאה למטרה ספציפית, תשקול המשיבה את עמדתה, שכן בעבר הסכימה ליציאתו של המבקש ממעצר הבית לטיפולים רפואיים וכן לחגים עם בני משפחתו.

אשר ליציאה לעבודה - עתר בא-כוח המשיבה לארכה בת שבועיים, כדי לגבש עמדה, שכן רק במעמד הדיון, התוודעו לזהות המעסיק - המפקח המוצע. יחד עם זאת, לשיטת המשיבה, קיים קושי לפקח באופן הרמטי על המבקש בשעות העבודה, שלא יבוא במגע עם אחרים.

3. בית המשפט, בהסכמת בא-כוח המבקש, הורה על מתן ארכה למשיבה, כדי לגבש עמדה ביחס ליציאתו של המבקש ממעצר הבית לצורכי עבודה, בליווי דודו.

4. היום הונחה בפני בית המשפט הודעה מאת בא-כוח המבקש, לפיה המשיבה מתנגדת גם ליציאתו של המבקש ממעצר הבית לצורכי עבודה.

5. לענייננו, ראויים לציון שתי החלטות בית המשפט העליון - בבש"פ 5564/11, פלוני נגד מדינת ישראל:

"הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעיתים מעוצמת הראיות. חלופת מעצר היא ביטוי שהשתרש בפרקטיקה אך אינו מופיע בחוק המעצרים, וסעיף 21(ב)(1) לחוק נוקט לשון "שחרור בערובה ותנאי שחרור". חלופת מעצר אין פירושה בהכרח מעצר בית מלא, ולרשות בית המשפט עומד מגוון של כלים, כמפורט בסעיף 48(א) לחוק המעצרים שעניינו ב"תנאי השחרור בערובה".

רוצה לומר, כי גם בקביעת תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר הן מעוצמתה של עילת המעצר והן מעוצמת הראיות בכל מקרה ומקרה."

החלטה נוספת בבש"פ 3611/10, עימאד רמאל נגד מדינת ישראל, נקבע:

"אמנם ככלל אין מקום לכרסום בתנאי השחרור שנקבעו מבלי שחלף די זמן מההחלטה האחרונה בעניין זה, ומבלי שקמו נסיבות חדשות או התגלו עובדות חדשות. חלוף הזמן חשוב הן מאחר שזו מצוות המחוקק הן בשל הצורך שלא להעמיס יתר על המידה על מערכות המשפט העמוסות ממילא, והן בשל הטעם המהותי שעומד בבסיס הזמן החולף, המאפשר לבחון האם ניתן ליתן בנאשם אמון מספיק בשביל להקל עוד בתנאי שחרורו. עם זאת, חלוף זמן ניכר, כדרישת הסעיף, הוא מושג שאף תלוי בנסיבות העניין, ובמקרים המתאימים ניתן לחרוג מנוהל הפסיקה ולדון בבקשה להקלת תנאי המעצר חרף העובדה שחלפו אך חודשים ספורים מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניין תנאי השחרור."

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים וכן חזרתי ועיינתי בהחלטתי הקודמת בדבר עוצמתה הנמוכה של התשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש, ועל רקע המבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון, שוכנעתי שהמקרה שבפניי מצדיק לטעמי להיעתר לבקשה, אמנם באופן חלקי בכל הנוגע ליציאה

לעבודה.

7. המבקש מואשם אמנם בעבירות חמורות, אך כפי שציינתי בהחלטתי המפורטת לעניין הראיות, קבעתי, כי מדובר בתשתית ראייתית בעלת עוצמה נמוכה. כמו כן, מדובר במבקש ללא רבב בעברו, מנהל אורח חיים נורמטיבי, לא הייתה כל הפרה בתנאי השחרור מיום שחרורו. עוד יש לציין, כי חרף העובדה שכתב האישום הוגש בחודש פברואר 2016, עולה, כי בתיק העיקרי טרם התקיים מענה.

8. בפני בית המשפט התייצב דודו של המבקש, מוחמד אלאעסם, יליד 1946, פנסיונר משטרת ישראל, והביע את הסכמתו ונכונותו להעסיק את המבקש תחת פיקוחו המלא והמתמיד בתחום עיסוקו בגידולים חקלאיים.

עוד נקבע בפסיקה, כי בבחינת בקשתו של אדם לעיון חוזר בתנאי מעצרו, על בית המשפט לבחון האם יש בהיענות לבקשתו, כדי לפגוע בתכליתה של חלופה זו. במקרה דנן, לא שוכנעתי כי במתן היתר למבקש לצאת לעבודה, יש כדי לפגום בתכליתה של חלופת המעצר שנקבעה בעניינו, וביתר שאת, כאשר המבקש יהיה נתון תחת פיקוחו המלא והמתמיד של המעסיק שהינו פנסיונר של משטרת ישראל, שהותיר רושם חיובי בפני בית המשפט.

ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצורכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף שמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהיה ראוי לאפשר זאת (ראה לעניין זה בש"פ 2857/06). לענייננו, דומני שפיקוח מלא ומתמיד על ידי המעסיק שהינו שוטר לשעבר, לצד העובדה, שהמבקש חודשים רבים נתון במעצר בית מלא ללא הפרה כלשהי, יש בנתונים אלה כדי להסיר את החשש שעמדה עליו המשיבה בהתנגדותה.

9. אשר על כן, הנני מורה על שינוי תנאי השחרור בערובה באופן הבא:

א. הנני מתיר למבקש לצאת ממעצר הבית לצרכי עבודה מדי יום, בין השעות 06:00-20:00, בליווי המלא והמתמיד של דודו - המעסיק, מוחמד אלאעסם. בימים בהם לא יעבוד המבקש, ישהה במעצר בית מלא.

ב. המעסיק, מוחמד אלאעסם, יחתום על ערבות צד ג' על סך 50,000 ₪.

ג. יתר תנאי השחרור בערובה יישארו בעינם - בכפוף לאמור לעיל.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ז, 08 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.